

TITVLVS XXXVIII

Cum urbe tua sit tibi uel mens ipsa cōmunis.
Patriam reliquis præfer omnibus.
An̄te omnia patriæ faue.
Consule patriæ dignitati: si sapiſ.
Nisi inſipias: nihil afferes patriæ detrimentū.
Si cū patria ſenties: terris cæloq; gratiſſimus fiet.
Nulli prius debes q̄ patria.
Patriam tueri: te docent humana & diuina iura.
Nihil potes ſine tuo ſummo dedecore nocere patriæ.
Fac ut patriam imprimis ſerues.
Prima deo: proxima debes officia patriæ.
Nulla res tanta eſt: qua maiore nō debeas patriæ.
Patriā ſi fugis: parentes omnes fugis & p̄pinquos.
In reliquos ſtudioſus eſſe potes: i patriā colēdā nō niſi p̄.
Qui deſerit patriā reus eſt ſibi ſuæ necis.
Perinde peccas relicta patriā: ac interempto tuo genere.
Nullū eſt ſcelus cū deſertiōe patriæ cōparandū.
Cum pietate in patriā nullū eſt uirtutis cōparandū gen.
Si uir bonus & eſſe cupis & haberi: fac ut imprimis diligēter ſtudeas patriæ c̄baritati.

¶ Titulus. xxxviij.

Accusatoria publici criminis familiaris.
Nō quia uelim uir malus accusando cēſeri clariffime prætor **Antoniu** accuſo criminis publici: ſed ut meo ſatiſſaciā officio: qui cauſis præſectus ſum publicis aduocat⁹. **T**unc em̄ (**Lycurgus** inqt) regi iure ciuitates: cū neglecturus nemo foret quæ ad ſe attinerent. **L**æſit iſ igit⁹ uirginē **V**eſtalem: in cuius uiolenter ingreſſus cellulā: a tribuno (qui ea de re admonit⁹ ab me fuit) captus eſt. **S**ed **C**lodiu illū ſuperauit: qui auſus eſt uelle bonæ deæ templum uiolare. Iſ enim in iudiciū accerſitus ſui criminis. **H**ic ita pecunia tribunū ſuoſq; occupauit milites: ut cōtinuo dimiſſus liber tati reſtitut⁹ eſt. **H**uius ego hunc duplicati criminis accuſo tibi: & quod ſacrum uiolauerit **V**eſtæ: & quod corruperit tribunum: hortorque ac rogo: & inſtantiffime pu

Lycurgus

nat: poſte
 fiat mul
 nihil ad
 interced
 Depre
 peccat
 domi ubi
 ſerore ill
 expreſſi
 præditi
 intereſt
 igitur
 pariter
 die No
 Non in
 præſer
 ues accu
 ſerent im
 & public
 quos publi
 uideret
 totiq; e
 quos id
 colſcript
 ea ſequi
 uocadit
 ut illud
 Et Cic
 genes ell
 & Anton
 impunit
 officij culp
 ſum. Sed

TITVLVS XXXVIII

niae postulo. **Ad** hæc autē ne tribunus insolētiōr posthac fiat mulctet: oro. **Nā** nisi eiusmodi coercerent appetitus: nihil ad curiā deferret. **Rem** habes & æq̄ssimus es: & ego intercedo. **Ex** Mediolano, iij. **Nonas** **Martias**.

¶ Accusatiua publici criminis familiarissima. **Deprehensus** est cum **Gloriæ** in lecto **Antonius**: finxit se præualitudinariū. **Alter** erat sibi apud eandem lectulus domū: ubi cū cōiuge consueuerat esse. **At** absente uxore sororē illius adiit. **Quid** inde nedū suspitionis: uerū etiam expressi criminis intelligatur: satis cognoscis: ut es omniū prudētissimus iudex. **Ego** tribunatum (ut scis) gero. **Mea** interest quos in publico deprehēdi crimine: accusare. **Fac** igitur: ne in suo tam graui scelere glorie. **Neu** putent alij pariter peccare: licitū esse. **Bene** uale. **Ex** Mediolano pridie **Nonas** **Martias**.

¶ Accusatiua publici criminis grauis. **Non** iniuria decreti sunt a **Solone** **Atheniēsi**: qui publicis **Solon** præessent criminibus accusandis: ne quos amici aut sui ciues accusaturi nō essent (ne simili casu uel ipi accusarent) abirent impuniti. **Scauola** uero hui⁹ & urbis indemnitati **Scauola** & publicorū scelerū mulctæ præfecit delatores publicos: quibus publicos errores accusantibus partē noxæ censors traderēt. **At** hodierni cæsares fiscales decreuerūt aduocatos: qui eidē instarent officio: nec recusare quidē possent ad quos id muneris deferret. **Cum** me igit̄ delegerit̄ patres cōscripti: quis inuitum: qui fisco præsim: non possum non ea sequi: sine quorū insectatione uenire nō infamis modo uocādus: sed negligētix: quin & doli mali plectēdus. **Nā** ut illud est **Senecæ**: **Qui** nō prohibet iniuriā (cū pōt) facit. **Seneca** **Et** **Cicero** ab **Aristotele** usurpans: alterū inquit iniusticiæ **Cicero** genus esse: cū qui potest iniuriam non prohibet. **Ne** igit̄ & **Antonius** in sua se malicia tacet: & alij proposita huius impunitate: pari culpa coinquentur: & ego prætermisisti officij culpa arguar: **Antonium** ipsum accuso læsæ maiestatis. **Seditionem** enim in populo procurauit. **Nam** cum

TITVLVS XXXIX

cuius domum duodecim conuenissent adolescentes: ex ijs quidem qui primatum urbis erant filij: proposuit cenam optare cultam: post ebrietatem munera: quibus esset donaturus qui se sequerentur. **C**um illis urbem discurrir: suum facit cognomen in principis locum clamari: **Reus est mortis. Vale.**
Ex Mediolano Nonis Martijs.

Synonyma accusatiua publici criminis.

Antonius publicum commisit adulterium.

In incestu publico Antonius deprehensus est.

In aperto flagitio captus.

Flagrantis homicidij accusatur.

Tam palam peccauit ut negare nequeat.

In re apertissima suae culpae nullam potest causam adhibere.

Crimen eius est omnibus coram.

Tantum hoc & tam publicum scelus quis non accusat?

Tam est id erroris omnibus notum: ut calari nequeat.

Crimen hoc est ante omnium lumina.

Qui non tenet hoc sceleris ab hoc commissum is cuius nomen non est

Non priuata rem affero: sed uniuersis cognita.

Id sceleris est aptissimum: uel ijs etiam qui aliunde huc conuenerunt.

Etiam exterarum nationes hoc facinus tenent.

Nihil est in hoc facinore priuati: omnia sunt publica.

Qui uelit hoc defendere monstrum: is in re publica temptat.

Publicum ego crimen ad uos affero.

Reus est Antonius publici sceleris.

Ab hoc scelere absit omnis plebendorum priuatorum mansuetudo: quia publicum est.

Tam est hoc crimen publicum: ut priuati nihil habeat.

Titulus. xxxix.

Obiectiua generis uel uitae familiaris.

Sum hoc meo competitori non arbitror esse parem contentione o censores. **N**am si genus utriusque ad hanc dignitatem consequendam exquiritur: quis dubitat nihil inter nos esse simile? **I**nquit enim **Seneca**: generosa semina in hortis crescunt suis. **A**t generosum eum definit **Cicero**: qui nobis

Seneca
Cicero

N gener
 unica u
 bilitat
 utriusq
 ut no in
 tribus in
 dignitate
 ceteros q
 laepe me
 nis arbi
 bus coc
 tus. Ex N

 Genus
 quibu
 ex pri
 te ligur
 sit unq
 tentalpe
 nel spero
 hoc bene
 dno. vii

 Reue q
 gentus
 nam ei
 ut & re
 generu
 ad App
 qui fec
 est: Rel
 honesto
 dentibus
 me ietur
 male dixit